

Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen), udtalte angaaende Begrundelsen af vort Forslag, netop det Synspunkt, som han gjorde gældende, hentet fra Kontraktforhold, billiger jeg ganske. Lige som det er meget almindeligt i Kontraktforhold, at der er Uopfigelighed fra den ene Side og Opfigelighed fra den anden, er det meget tit Tilfældet, at der i saadanne Forhold ikke er Tale om at give nogen Erstatning, hvis man benytter sin Opfigelighedsret. At det modsatte ofte kan være Tilfældet, skal jeg villig indrømme, men det maa da erindres, at det der drejer sig om private Kontraktforhold, medens her er Spørgsmaal om et Forhold indgaaet med en Institution, som Staten har indrettet for sine Borgeres Skyld, og det vilde dog være meget urimeligt, om Staten her vilde prøve paa at opstille en Fordring, hvorefter der paa den ene eller anden Maade skulde gives en særlig Skadesløsholdelse udover den, som er ganske naturlig og nødvendig, og som ogsaa efter vort Forslag vil tilkomme Institutionen. Jeg maa maasse i denne Forbindelse benytte Lejligheden til at berøre et Forhold, som er ganske almindelig bekendt for alle de Herrer, og som indeholder en slaaende Analogi efter min Opfattelse, det er et Forhold, hvor der er Tale om Uopfigelighed fra den ene Side men Opfigelighed fra den anden Side, jeg sigter til Ublaar fra Kreditforeningerne. De ere uopfigelige fra Kreditforeningens Side men opfigelige fra Debtors Side, og hvilket som helst Øjeblik en Debitor til en Kreditforening indbetaler sin Restgæld, bliver han selvfølgelig fri for alle de fremtidige Driftstillæg. Alle Kreditforeninger beregne aldeles lige som Livsforfikttingsanstalten et Driftstillæg, som er ens, bestandig ens fra den første Dag til den sidste; ethvert Medlem maa betale dette Driftstillæg, saa længe han er i Foreningen, men udtræder han, hvad enten det er efter kortere eller længere Tids Forløb, er han fuldstændig fri for at betale Driftstillæg for Fremtiden. Herimod vil man maasse indvende, at der gives Kreditforeninger, som lader Saantageren betale et Indstud, altsaa en Slags Indbetaling en Gang for alle for uden det aarlige Beløb, og at man ikke har noget hertil svarende ved Livsforfikttingsanstalten. Ja, det er sandt, at der gives Kreditforeninger, som heller ikke tilbagebetale dette Indstud, men der er andre, som gøre det; der er altsaa nogle, med Hensyn til hvilke Analogien vilde være fuldstændig, idet Indstudet tilbagebetales ved Udtrædelsen, og vedkommende bliver fri for at betale Driftstillæg for hele den Tid, der er tilbage. Altsaa, dette Forhold kendes

meget vel, og Administrationen gaar fortreffeligt; den vilde ingenlunde gaa i Staa, om end et meget større Antal udtraadte. Derfor kan man heller ikke antage, at et lignende Forhold vil have nogen som helst Indflydelse paa Livsforfikttingsanstaltens Administration, selv om det Beløb, hvorom det drejer sig, var langt betydeligere, end det er. Den højtærede Minister bemærkede, at det er tilfældigt, at Beregningen er saaledes, at Driftsfondet er noget for sig selv; Driftsfondet var i Virkeligheden en integrerende Del af Formuen. Dette Udtryk, en integrerende Del af Formuen, kan jeg dog ikke ganske tiltræde. Jeg maa naturligvis erkende, at Driftsfondet er en Formue, som Anstalten har, hvad enten den har det i den ene Stusse eller i den anden; men det er sikkert og vist, at i alle de Forhold, hvor der er Spørgsmaal om de forfikttes Interesse, beregnes Driftsfondet særskilt, og jeg skal yderligere henvise til, at i Motiverne til Lovforslaget om Bonus er Driftsfondet fraregnet ved Opgørelse af Anstaltens Formue og altsaa ved Beregningen af Bonus. — Den højtærede Ministers Bemærkning om mine Beregninger skal jeg ikke komme nærmere ind paa; de Beregninger, hvis Resultater jeg har fremsat, ere meget vel og grundigt overvejede. Jeg betvivler ikke, at det samme er Tilfældet med Ministerens Beregning; imidlertid, at komme ind paa disse Detailler vil vistnok være alt for trættende og ugørligt for Ringet. Jeg skal derfor blot nævne, at Hovedspørgsmaalet er dette, om der til syvende og sidst er nogen Fare for, at Anstalten kan komme til at lide noget Tab, som det er Umagen værd at tale om, dersom man indfører en saadan Regel som den, Udvalget har foreslaaet. Og dersom det findes, at Anstalten ikke bliver fuldt dækket ved vort Forslag om, at den al Tid skal have tre Mars Driftstillæg, kan Tidrummet jo forhøjes til fem Mars. Det kunde jo ordnes ved et Vædringsforslag; men man kan umuligt komme til, at vedkommende skal betale det hele Beløb for al den Tid, der maatte være tilbage. Dersom man kunde tænke sig, at en Lov udkom, som affaar al Tilgang til Livsforfikttingsanstalten, vilde Forholdet ikke blive det af den højtærede Minister nævnte: at man saa kun vilde have Renten af Driftsfondet at arbejde med, idet man ikke vilde saa noget Beløb ind. Nej, saaledes vilde Forholdet ikke blive; thi en meget stor Mængde, ja, den langt overvejende Del af alle Forsikringer er tegnet med særlige Præmier, og disse Præmier vilde vedblive at indgaa; og til hver saadan Præmie er knyttet et Driftstillæg; allerede